

Tiryakiden Tarumar Kıbrıt Ve Karyola

– Yeldegırmeni · 06 Eylül 2021

Cıcklı beneklı fıstanın donun öckın entarın
Kapı örtüldüğünde kol ve kilit sana dönen ev büyüklüğünde pilak calardı
Sessizlige bürünüp nazlı bir orkideye dönüşen
Pencereden disardaki dikenli dallar seni giyinmiş kusanmış utangac gül gibiydi
Eşyalar çerçeveler duvarlar sana
Sense kasın altından ürkek kirpiginı kızarıp kavrulan yüzüne yanagina
Burası düsleri toz duman sevismelere dayanmış döşenmiş ev bark olmalı der gibi
Merakına yenik usullara süslü hayal öckelerinden adımlar sürükleyip
Düğmelerini cöen ben
Aralanan tepeden tirnagaya iliklerinde gerdandan göğüstenilmek ilmek sökölüp inerken
Alaf alaf yanıyordun sanki soyundugun karyola
Dokundukca yusuusacak yüzün yanagin dilin dudagin
Eriyen mumlar yakini suskun samdanlar orasındaydin
Dupduru sulara dogan gözeler sakini boyun posun baldirin bedenin
Kız kısraktın , oda losluguna alistikca acil susam acil hallerini
Girdiği geceyi hatırlasa durmayıp söyleyecektir hani
Tenine topuguna elim kolum dilim damagim
Cal kapisini alazlasan sürgüden sonraki bas basa biz bize bir de kibrit ve cıra
Nasil kavrulup köz olduysan sökölmez kilitler gibi sarilip kucaklamamıza
Aramızdan nefeslendigimiz sıcak solugumuz yapısip sizaarak
Tepeden tirnaga kendinden öteye gecmelere gecenin alfabetisini okuyup öğreten
Sokuldukca sarsılan deprem miydi neydik
Artcılarımız öncekilerimizden daha zelzele ve siddetli
Sen her yeri tiril tiril yanıp tüten goncalara bagi ve doludizgin ask bucağı
Bense senden beter sende yoruldukca tazelerine sıra sayan deli mi ne..
Bittigi yerden tekrar basliyordu kosumları dizgin tutmaz his heyecan ve heves
Arttikca uzuyordu dünya
Zaman
Ve serüven
Cıksa gelse deseki otagında yatağında yastiksiz yorgansizdiniz
Dagılmış darmadumani üstnüzden cekilip siyrilan tüllere hele ki de
Gündüz günlük güneşlikti har vuruyor harman savuruyordu kulesiz saat
Gece kivilcim kivilcima kitabından kucaklasip konustunuz
Disarda bir yağmur bir yağmur bir yağmur
Usulcacik cıranın söndüğüyle kösede bucakta sesiniz solugunuz

Kadifeden incecik tül karyolanin gerisindeki sandalyann üstüne
Sizdiniz kördüğümünü cözmüs kusaga
Seni bana dünü yarına ezel ahire aski efkara
Beyan olsa es sus ve tiryakiden tekrar tekrar
Tenhadan tiryakiden tarumar seranat
Seyfi Karaca.....Eylül / 21